

WEDSTRIJDVERSLAG OPHOVEN 2018

Beste zeilers “WSV de Maas”,

Het grote succes van de woensdagavondwedstrijden in mei en juni van dit jaar - in onze eigen haven - heeft de zeilcommissie doen besluiten om de oude traditie van “Ophoven” weer nieuw leven in te blazen.

De laatste editie was in 2014 (vóór mijn tijd) en werd toen al druk bezocht. Voor de nieuwkomers even uitleggen: deze onderlinge zeilwedstrijden voor leden van onze zeilvereniging worden gehouden met gehuurde Valken op de Maasplassen in Ophoven (België). De formule voorkomt dat iedereen in een ander type boot vaart en om het helemaal eerlijk te maken wordt er iedere manche van boot gewisseld. Dus niet met handicap verrekening zoals bij ons thuis, waardoor er altijd ruimte is voor discussie over de rechtvaardigheid van de uitslag. Nee, een eerlijke strijd van Valk tegen Valk. Vandaag, bij aankomst in Ophoven stond de wedstrijdleiding met Fred, Peter en Mart al klaar om ons te brieven over de baan, regels en bootindeling. De vijf gehuurde Valken lagen klaar en de boeien en parcours waren uitgezet. Er stond een lekker windje en de baan was zodanig ontworpen dat er behoorlijk wat drukte bij het ronden van de boeien viel te verwachten. Wat het ook spannend maakte was dat telkens één ronde werd gezeild en na de bootwissel (5 keer) weer werd gestart; nieuwe kansen, nieuwe mogelijkheden!

De startlijn had Mart ook - zichtbaar vanaf het startschip – heel smal gemaakt. Bovendien was het vóór de wind starten, dus de wedstrijdleiding heeft zich kostelijk kunnen amuseren met het gedrang bij iedere start en dien ten gevolge van het over en weer schreeuwen van de schippers. Ook bleek dat de meeste horloges niet even snel liepen als die van de starter, zodat de startlijn vaak te vroeg werd gepasseerd. Vooral tijdens de laatste heat gingen – volgens de leiding - 4 boten te vroeg over de startlijn. Twee boten waren bij voorbaat de discussie met de jury zat en maakte het noodzakelijke strafrendje om de boei. De twee andere boten dachten “Joh, Mart je kan me wat” en zeilden lekker door. Wij kunnen het weten omdat wij een slechte start hadden (achter iedereen aan) en als enige mochten doorvaren (was een lekker gevoel hé Eveline?). Bij de eerste (rode) boei – ook vóór de wind; stuurboord rondon – was het uiteraard dringen. “Ruimte bij de boei” suist nog in mijn oren. Ja, en dan moet ik er toch dit momentje uit lichten. De vijf boten lagen zij-aan-zij bij het naderen van de eerste boei. Inderdaad, de boot die het meest aan bakboord ligt bij het binnengaan van het tweelengten zone bij de boei, mag om ruimte vragen en moet deze ook krijgen (zie bijlage). Bovendien is de overtreffende regel in het wedstrijdzeilen dat iedereen de plicht heeft om een aanvaring te voorkomen. Even terugkomend naar dit momentje. De twee bakboord Valken loefden keurig op om de boei te rondon. Daarnaast lag de boot van de wedstrijdleiding, daarnaast Wim en wij sloten de rij. Nou ja zeg; “Hé die twee andere boten zijn de boei al lang gepasseerd, wanneer trek jij je zeilen nou eens aan en rond de boei”? De regel is wel dat je ruimte moet krijgen, maar je moet dan de ruimte z.s.m. benutten zodat de ruimtegevers ook de boei kunnen rondon. Gelukkig hield iedereen zijn hoofd koel en werd een aanvaring voorkomen. Alle boten kwamen weer veilig over de finish. Overigens wil dit niet zeggen dat er niet tijdens de borrel hevig over dit moment de tegenstrijdige meningen werden uitgewisseld.

Over dezelfde boot; nog een momentje. De 3^e boei (blauw), aan het eind van het kruisrak en gelegen op een verraderlijke plek, dicht bij de kant en met een draaiërende wind; je moest ‘m niet te scherp willen aansnijden omdat je grote kans had om stil te vallen en het niet te halen. Ik koos ervoor om over stuurboord door te varen en dan pas overstag te gaan en de boei met bakboord zeilen te passeren. Daar kwam Peter aan; stuurboord boeg, recht op de boei af. Wij nog roepen “bakboord”! Maar nee hoor, Peter bleef koershouden. Waarom? Misschien dacht Peter “ruimte bij de boei”. Maar dat kon het niet zijn, omdat hij weet dat dit alleen geldt als beide schepen over dezelfde boeg liggen. Regel 18.1: “*Als de ene boot over bakboord op de boei afvaart en de andere boot over stuurboord dan geldt gewoon regel 10, stuurboord wijkt voor bakboord*”. Dus, bakboord gaat altijd vóór stuurboord! Toen hoorde ik hem roepen “ik ben

stilgevallen en ben dus stuurloos”. Wat ik al aangaf, was dat het risico als je de boei te scherp wilde aansnijden. Hij had geen vaart meer om de boei te ronden. Dat betekende in de praktijk dat onze boot de plicht had om een aanvaring te voorkomen en dat hebben we ook maar gedaan, m.n. omdat elk krasje op de laklaag van deze huurboten door Fred zou moeten worden afgerekend. Nog ff dit; de bemanning van Peter, waaronder Leo en Nienke, kon hier helemaal niets aan doen en gaan dus vrijuit.

Mijn geheugen laat me steeds vaker in de steek, maar nog één momentje; dit betreft de boot met daarin Hans! Bij het ronden van de laatste boei (geel) vóór de finish, draaide zij te snel rond de boei waardoor ze deze raakten. Wij kunnen het weten want we zaten er vlak achter. We verstonden de discussie in de boot: “Raakten we de boei niet?” “Nee hoor, ik heb niets gezien, jij?”. “Nee, ik ook niet”! In onze boot maakte we al plannetjes om dit te melden bij de protestcommissie. Echter, om de waarheid te zeggen, wij raakte de boei even later zelf ook. “Jeetje, hoe kan dat?”. Ik snap het echt niet. Nou ja, na een *close finish*, waar bij schaatsen een finishfoto aan te pas was gekomen en waarbij Mart gelukkig weer geen bril op had, trokken wij aan het langste eind. Van pure ellende moest Hans tijdens de aansluitende bootwissel zo nodig stoom afblazen (of plassen) dat hij in de toilet is achtergebleven. Overigens, tot grote tevredenheid van Wim, want dat scheelt toch veel gewicht (en een betere start want Hans’ horloge behoorde tot de groep waar ik het eerder over had).

Na deze super zeildag, wachtte ons nog een even super borrel, prijsuitreiking en BBQ. Het Sailcenter Limburg is een echte aanrader! Heel relaxed en omdat één van het helpend personeel onverwacht niet was opgekomen, mochten we onze biertjes zelf pakken en afrekenen. Het zag er even naar uit dat we zelf onze broodjes frikandel en kroket moesten bereiden, maar uiteindelijk viel dat mee. De overgebleven dame was heel stressbestendig en bleef uiterst vriendelijk.

Net als in juni, had de wedstrijdleiding ff tijd nodig om de uitslag te berekenen. In tegenstelling tot juni, had het er alle schijn van dat er geen steekpenningen aan te pas zijn gekomen. Hoewel, dat weet je maar nooit; de bekerwinnaars van vandaag zijn ook niet helemaal te vertrouwen. De volledige uitslag van de wedstrijd mag ik – wegens de nieuwe wet op de bescherming persoonsgegevens – niet prijsgeven. Wel mag ik van de organisatie prijsgeven dat op de laatste plaats is geëindigd de boot met 19 punten (alias-Gé met bemanning) en op de eerste plaats de boot met 9 punten (alias-HP met bemanning). Daartussen stonden de boten en bemanning met alias-Wim (2e), Wedstrijdleiding (3e) en alias-Laurens (4e). Om de uitslag in perspectief te kunnen plaatsen, wil ik toch niet onvermeld laten dat de boot van Laurens twee waterscouts aan boord had (Ivo en Pierre), die ieder hun beurt kregen om te sturen. Voor de boot van Wim gold dat hij met vier man in de boot zat (behalve – zoals gezegd - in de laatste heat) en bovendien de bijdrage van Hans niet altijd even goed uitpakte. In de wedstrijdleidingboot zat Nienke en vlg. mij heb ik haar ook zien sturen. Ik meen dat die heat hun beste was. De overige boten hadden een bemanning van 3, dus gelijke kansen. Overigens waren de verschillen tussen plaats 3 en plaats 5 maar 2 punten; als de wedstrijdleiding boot niet zo vaak in de weg had gelegen was de volgorde andersom geweest.

Een complete uitslagenlijst, met naam en toenaam, is aan te vragen bij de voorzitter van de WSV de Maas. Hij heeft daarvoor speciaal ontwikkelde invulformulieren – samengesteld door een ervaringsdeskundige uit het onderwijs, alias Gé – waarin de betreffende deelnemers schriftelijk toestemmingen kunnen verlenen om deze informatie in publieke registers te publiceren. Overigens moet de voorzitter erop toezien dat de deelnemers met dezelfde kleur pen het formulier ondertekenen als waarmede het is ingevuld. Vandaar dat niemand minder dan de voorzitter deze verantwoordelijkheid op zich heeft genomen.

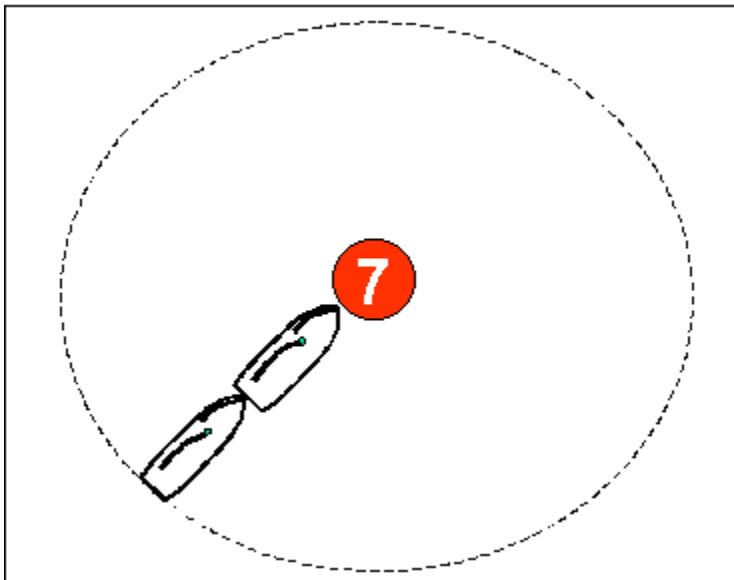
Tot slot: Fred, Mart en Peter, fantastisch georganiseerd! Echt, volgend jaar weer doen. Wel zorgen voor hetzelfde weer en een hulpje in de keuken.

Met vriendelijke groeten,
Alias HP.

Uit de rubriek **Wedstrijdzeilen – hoe gaat dat in zijn werk**

Een van de belangrijkste definities bij een boei is de “*Twee-lengten zone*”. Dit is het gebied rondom een merkteken of hindernis binnen een afstand van twee romplengten van de boot die er het dichtste bij is. Je kan je voorstellen dat als een Optimist net voor een Regenboog bij een boei aankomt dat deze denkbeeldige cirkel veel kleiner is dan wanneer de Regenboog het dichtste bij is. Houd hier dus altijd rekening mee!

Een tweede belangrijke definitie is “*Ruimte*”. In regel 18 is dit gedefinieerd als de ruimte voor een binnenliggende boot (het dichtst bij de boei) om te kunnen ronden tussen een buitenliggende boot en de boei met inbegrip van ruimte om overstag te gaan of te gijpen wanneer dat normaal gesproken deel van de manoeuvre uitmaakt. In het kort, je hoort voldoende ruimte te krijgen om op een normale manier de boei te kunnen rond en niet alles in het werk moet stellen om een aanvaring te voorkomen met de boei of de buitenliggende boot.

Twee lengten zone**Het winnende team!**